

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 75.

Eyvende Session.

49de Møde.

Tredagen den 15de Febr.

(Fortsat.)

Bjerring (fortsat): Den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Dahl) fremhævede jo, at flere Arbeidere og Huusmænd have maattet opoffre $\frac{1}{6}$ af deres Arbeidskraft, en heel Dag om Ugen for at forsyne sig i Kjøbstæderne, og at de maatte gaae ofte flere Mile for at forskaffe sig disse Fornødenheder. Nu vil jeg bede de ærede Medlemmer af Landstinget at lægge Mærke til, hvad det vil sige, især paa en Tid, hvor der ikke er stor Oversflodighed af Arbeidskraft, at der gaaer $\frac{1}{6}$ tilspilde ved en saadan Gang, for at forsynes med Fornødenheder. Jeg troer, at det er et ikke ubetydeligt statsøkonomisk Tab, som paaføres Landet derved. Af Alt, hvad den ærede Landstingsmand for Veile (Lehmann) har indvendt imod Loven og de Forandringer, der ere foreslaaede, er der kun to Punkter, hvori jeg er enig med ham. Det ene er, at den Bestemmelse, at det bliver forbudt Andre end Indvaanere i Kongeriget, at drive Høkerhandel paa Landet, skulde udgaae, da jeg heller ikke finder denne Bestemmelse klar, og ligesaalidt forstaaer den som den ærede Landstingsmand fra Veile, og, saavidt jeg forstaaer den, troer jeg den er upraktisk og urigtig. Den anden Grundring, jeg ligeledes har imod Udkastet, og som den ærede Landstingsmand fra Veile (Lehmann) ogsaa har fremhævet, er den, at det forekommer mig rigtigt, at en saadan Ret til at drive Høkerhandel skal være knyttet til Patent eller

hvilken som helst anden Kjendelse. Hvorvidt Udvalget skulde være tilbøjeligt til til 3die Behandling at indbringe hertil sigtende Ændringsforslag, veed jeg ikke; selv er jeg ikke inde nok i slige Sager til, at jeg vil paatage mig det; men det forekommer mig, at der er Meget, som taler derfor. Men selv at det ikke vil ske, er ikke for mig tilstrækkelig Grund til at stemme imod Lovforslaget; thi i ethvert Tilfælde ville Sogneforstanderskaberne med Hensyn til de communale Afgifter nok vide at ramme Vedkommende, og det er ikke umuligt, at der, naar man om ikke lang Tid faaer en almindelig Næringslov, da vil blive taget Hensyn til disse Smaa-handlende. Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er frembragt af 12 ærede Landstingsmænd, maa jeg tilstaae, at det forekommer mig at være et ikke ubetydeligt Tilbageskridt fra den Tilstand, hvort vi befinde os. Den høitærede Indenrigsminister har alt gjort den Bemærkning, at de 4 første Artikler, man vil have udelukkede, høre alt til Høkerhandlen. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg veed — og jeg har dog været i de fleste Districter heri Landet — har overalt saavel Svovlstikker som Cigarer været en aldeles fri Handel, der saaledes drives af Børn og gamle Koner o. s. v. Disse 2 Artikler ville de ærede Landstingsmænd nu udelukke af Loven, og med Hensyn til de enkelte andre Artikler, som de ligeledes ville have udelukkede, nemlig Kaffe, Kaffesurrogater, Thee og Sukker, da skal jeg ikke nægte, at Kaffe og Sukker høre for Dieblisset til Nødvendighedsartikler og især for de fattige Arbeidere, der ikke have synderligt andet at faae det tørre Brød ned med, ligesom jeg ogsaa troer, at hvor disse to Artikler vinde Indgang, ville de for en stor Deel fordrive